

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
ДИСЦИПЛИНСКА КОМИСИЈА

Број: ...-...-.../...-...

Дана: 04.02.2015. године

Београд

Дисциплинска комисија Високог савета судства састављена од судија: Милевке Миленковић, председника комисије и Бисерке Живановић и Томислава Трајковића, чланова комисије, са записничарем Мајом Станковић, након спроведеног дисциплинског поступка затвореног за јавност, у предмету против судије Основног суда у ..., АА, по предлогу за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 03.07.2014.године, који је измењен дана 10.10.2014.године, а потом дана 04.02.2015.године, због тешког дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама у вези члана 90 став 1 алинеја 12 и 18 Закона о судијама, завршеног дана 04.02.2015.године, донела је и истог дана јавно објавила

РЕШЕЊЕ

Одбија се предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... измењен дана 04.02.2015.године, против судије Основног суда у ..., АА, рођеноггодине у ..., од оца ..., ЈМБГ ..., са пребивалиштем у ..., улица ... број ...,

- да је од октобра месеца 2013.године до краја јануара 2014.године, обављајући функцију судије Основног суда у ..., својим поступањем прекршио у већој мери начело достојанства и правила понашања из члана 4 Етичког кодекса („Службени гласник Републике Србије“, број 96/10 од 18.12.2010.године), на тај начин што као поступајући судија у предмету Основног суда у ... П.бр.../... (нов број П.бр.../...) се упустио у непримерен однос са странком у поступку који води, тако што је од ББ из ..., који је у наведеном предмету имао својство туженог – противтужиоца, захтевао да му изведе радове на сређивању дворишта куће у којој живи, што је овај и учинио, при чему је од ББ захтевао и да му плати износ од 150 Еура за стару циглу и камење које по његовом захтеву ископано и изнешено из дворишта, који новац је и добио, уз обећање да ће за узврат убрзати поступање у предмету П.../..., а затим је у јануару 2014.године, приликом случајног сусрета у граду са ББ, учесником у судском поступку у коме поступа, захтевао противуслугу за поступање у наведеном предмету тако што је на питање ББ „Када ће бити мој спор решен, зашто се то одуговлачи“, одговорио „А ти мени ону пушницу, па и од моје пушнице па на тамо, у дворишту, треба и ја нешто да радим“, услед чега је дошло до тешког нарушавања угледа и поверења јавности у судство, тако што је о наведеном поступању пријављеног судије обавештена јавност у средствима

информисања: Б92-Вести – „...“; Blic Online – „...: ...“; Бета – „...“, РТВ- „...“; Политика – „...“; Курир „...“,

- чиме би извршио тежак дисциплински прекршај из члана 90 став 2 Закона о судијама у вези члана 90 став 1 алинеја 12 и 18 Закона о судијама.

Образложење

Дисциплински тужилац Високог савета судства је дана 16.07.2014.године против судије Основног суда у ..., АА, поднео предлог за вођење дисциплинског поступка због тешког дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама у вези члана 90 став 1 алинеја 12 и 18 Закона о судијама, који је измењен 10.10.2014.године у погледу чињеничног описа дисциплинског прекршаја и времена извршења прекршаја и на крају је измењен дана 04.02.2015.године, при чему је заменик Дисциплинског тужиоца, Драгана Миросављевић, остала у свему при датој правној квалификацији дисциплинског прекршаја и предложила да се пред Високим саветом судства покрене поступак за разрешење судије.

Дисциплинска комисија је одржала рочиште за дисциплинску расправу на коме је, на предлог Дисциплинског тужиоца, извршила увид у службену белешку Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 06.06.2014.године о извршеном увиду у списе предмета Основног суда у ...П.бр.../... (нови број П.бр.../...), прочитала је изводе из новинских текстова Б92-Вести, Blic Online-..., Бета, РТВ-Предузетник, Политика и Курир, са насловима чланака као у изреци решења, извршила увид у лични лист судије и непосредно пред Комисијом испитала као сведоке ББ, ВВ, ГГ и ДД, а на предлог судије против кога се води дисциплински поступак су као сведоци испитани ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ и прочитано је Саопштење АК Србије, Основна АК ..., Одбор адвоката ... од 2.06.2014.године.

Дисциплинска комисија је одбила предлог Дисциплинског тужиоца да се прочита кривична пријава Стр.Пов.../... ВЈТ од 13.03.2014.године и допуна кривичне пријаве ВЈТ Стр.Пов.../... од 19.03.2014.године, као и захтев за прикупљање потребних обавештења ВЈТ ... Стр.Пов.../... од 17.03.2014.године и да се прочитају изјаве сведока ВВ и изјава ДД дати пред Вишим јавним тужилаштвом под ознаком Стр.Пов.../... од 13.03.2014.године и 13.06.2014.године, као и изјава КК дата пред истим органом од 13.03.2014.године и службена белешка Вишег јавног тужилаштва под истим бројем од 09.04.2014.године о изјави адвоката ГГ, јер се ради о доказима изведеним у посебном поступку који носи ознаку „строга поверљиво“, па као такви не могу бити коришћени у другом поступку, испитивања сведока су извршена без присуства судије и браниоца, дакле, без права на одбрану, а осим тога, наведени сведоци су непосредно испитани пред Дисциплинском комисијом, док кривична пријава против неког лица не може служити као доказ нити у том кривичном поступку, нити може представљати валидан доказ за дисциплинску одговорност у дисциплинском поступку, већ само представља иницијални акт за даље поступање надлежних држаних органа.

Судија против кога се води дисциплински поступак АА је у више писаних изјашњења Дисциплинској комисији, као и усменој речи на дисциплинском рочишту, навео да је вођење овог дисциплинског поступка плод личне освете ББ зато што судија није желео да испуњава нарудбе једног тајкуна. ББ је врло бахато, непримерено и некултурно покушавао да од судије наручи и наложи му како да суди, у којим роковима да суди, какву одлуку да донесе, уз константне и разноврзне притиске и уцене, а све што он наводи је лаж и неистина и својеврстан притисак на поступајућег судију да се некоме суди онако како је он замислио и како он жели, како он сматра да треба, што је недопустиво. Помињање рекетирања, помињање раштимованости Основног суда, оптуживање Председника Основног суда у ..., ЛЛ, да је у криминалним радњама заједно са судијом АА и адвокатом Стојковићем и да је то тројка која ужасно бије у ... и која завршава посао и узима паре, помињање некакве повезаности попут паукове мреже, лажно пријављивање поступајућег судије тужилаштву и начелнику Полицијске управе, истицање да је ... правосуђе корумпирано, да поступајући судија ради против права и против правде и да је нешто дато поступајућем судији, помињање министра правде и Високог савета судства у форми претње, претња медијима и претња флајерима и разноврсним материјалом који ће бити достављени грађанима ..., представља својеврсну претњу држави, правосудним органима и носиоцу правосудне функције, што је недопустиво. ББ је два дана растурао по граду флајере у којима је судију увредљиво називао маскираним, лукавим, безобразним и љигавим судијом, посебно наглашавајући и болдирајући ове речи.

Што се тиче поменутог предмета, дана 11.09.2013.године достављена је тужба тужилаца ЉЉ и ММ против туженог фирме „В...“, коју заступа директор и законски заступник ББ, која је заведена под бројем П.../..., суд је 13.09.2013.године доставио тужбу туженом на одговор, тужени је 16.10.2013.године суду доставио поднесак насловљен као противтужба, па је донето решење о здружењу противтужбе П.бр.../... основном предмету по тужби П.бр.../... ради јединственог вођења поступка, а дана 21.10.2013.године суд је противно странци доставио противтужбу на одговор. Тужени је дана 14.11.2013.године суду доставио нову противтужбу. У том предмету суд је планирао да рочиште одређено дана 12.03.2014.године буде закључно и завршно рочиште, јер су се за то стекли законски услови, јер је међу странкама било спорно само правно питање и да објави пресуду, међутим, противтужилац је дана 10.03.2014.године објективно преиначио тужбу проширивањем и повећањем тужбеног захтева које је суд прихватио, утврђена је нова вредност спора која прелази 100.000 евра у динарској противвредности, па је суд донео решење којим се огласио стварно ненадлежним за поступање у тој правној ствари, утврдивши стварну и месну надлежност Вишег суда у ... за поступање у овој правној ствари, на које решење је уложена жалба и исто је укинута, након чега је суд донео исто решење које је поводом жалбе укинута и списи су враћени другом судији појединцу.

Крајем августа и почетком септембра 2013.године је завршавао радове на реконструкцији породичне куће изградњом камина, шанка и тоалета у дворишту испод претходне године сазиране надстрешнице, које му је изводио мајстор ЖЖ, а сав посао око одвожења шута и довожење песка и шљунка су обављали превозници

НН и његов син ЈЈ. У првој половини септембра 2013.године се обратио архитектама и грађевинцима које познаје и то ЋЋ за савет коме би требала та цигла и камен, јер је желео да поклони некоме коме треба, јер се ради о материјалу који не може нигде да се купи, а он му је казао да би то једино требало фирми „В ...“, с обзиром да они управо са том врстом материјала врше реконструкцију старих објеката у граду, питао га да ли познаје ББ, нашта је одговорио да га не познаје. ЋЋ је у међувремену погледао о каквој се цигли и камену ради и рекао му да ће то сигурно требати ББ и питао га да ли може да обавести ББ о томе, судија му је то дозволио, а његовом и ЋЋ разговору присуствује и ЕЕ из Убрзо га је ББ позвао телефоном који му је ЋЋ дао уз његово одобрење, питао га да ли може да погледа циглу и камен, дошао је истог дана у поподневним сатима и рекао му да је одушевљен, да је то управо материјал кога нема на тржишту и који он уграђује у реновирање споменика култура града ..., питао га колико цени ту циглу и камен, а он му је одговорио да то не продаје и да му је жеља, као старом ... и староседеоцу, да на неки начин донира и допринесе обнови и реконструкцији споменика културе града ... и да му је жеља да то поклони граду. Напамет му није падало да било коме то продаје. ББ се похвално изразио о његовој жељи и казао му да ће сутрадан доћи са радницима и возилом и да ће циглу и камен утоварити и одвести на његово стовариште и тако је и било. Сутрадан је око 8,00 часова ББ дошао са радницима, срели су се на капији и он му је рекао да слободно иде на посао. Тада му је казао да је чуо да он код њега има неки судски предмет и да његов син вози мото трке и да му је глава стално у торби и да не би желео да због њиховог контакта он сада буде повлашћен у том предмету, већ је само замолио да суди само по закону и ефикасно и ко је у праву нека победи. Он му је тада озбиљно рекао да код њега у његовим предметима и његов рођени отац не би имао привилегију, јер судија у свим предметима поступа само у складу са уставом и законом и то дуги низ година, јер има образ и част, те да у предметима у којима поступа ни са ким не дискутује и не разговара и тада му је рекао да он није у обавези да од њега узме циглу и камен и да сам одлучи да ли ће узети или не, с тим што му је судија још једном нагласио да то не продаје, већ поклања. У моменту када је ББ поменуо неки предмет, није ни знао о каквом се предмету ради, јер ниједно рочиште није одржано, а каснијом провером кроз систем Libre, тог истог дана је утврдио да је у периоду предмет тек формиран и да се налази у почетној фази достављања тужбе на одговор, што је проверила његова записничарка ЊЊ. Њој је познато да је тог дана из његовог дворишта ББ преузео поклоњену циглу и камен. Раднике ББ није ни видео како ради на утовару цигле, нити је са њима имао било какву комуникацију. Никакав новац није тражио, нити је од ББ добио било какав новац. За неколико сати је преузео поклоњену циглу и камен који му је требао и након тога више није крочио у његово двориште. Тог дана се врати с посла око 16,00 часова, као и обично, и у дворишту никога није затекао. Супруга му је тада рекла да су радници завршили посао још давно и да их је затекла да стоје на настрешници поред шанка, питала их је да ли има неких проблема, а они су јој одговорили да су све утоварили, али да не смеју да напусте двориште пре истека радног времена јер би их газда побио ако то учине, па им је супруга понудила кафу што су они прихватили и кришом, у страху, кријући се кафу врло брзо попили. Никакве грађевинске радове ББ њему није изводио, нити је он икога на нешто приморавао. Никада му није сређивао двориште и на било који начин уређивао, с обзиром да је двориште аутентично, старинско са

турском калдрмом између које је изникла трава коју повремено коси, што је ноторна чињеница и многима позната. Никада ББ није обећао да ће убрзати поступање у предмету П.../..., нити у било ком другом предмету, нити је са ББ било када и било где разговарао о било ком предмету у коме поступа као судија, са истим је имао само два сусрета ван суда и то дана пре преузимања цигле и камена и на сам дан преузимања цигле и камена и то у првој половини септембра 2013.године. Тачно је да су средства јавног информисања објавила једнострану измишљену причу „тајкуна“, како ББ називају новинари у новинарским чланцима, и тачно је да је ББ два дана лично растурао флајере по граду, међутим, у граду ... сви познају ББ, сви знају да је агресиван и безобразан, како и сам себе карактерише пред Дисциплинским тужиоцем, па је због чуђења и неверице грађана ..., а због поступака ББ, Адвокатска комора Србије, Основна Адвокатска комора ..., Одбор адвоката ... на седници одржаној 30.05.2014.године једногласно издала саопштење број .../... од 02.06.2014.године.

У усменој речи на рочишту за дисциплинску расправу је указао на исказ самог ББа који је дат пред Дисциплинским тужиоцем, из кога се види да ни он сам није сигуран колико му је новца наводно дато, да се помињу цифре од 50 до 250 евра, а Дисциплински тужилац користи неку средњу вредност од 150 евра, занемарујући да у суштини ББ никада не би могао да заборави колики му је износ новца дао да му је заиста и дао. Цела ова прича је резултат његовог притиска, јер је од њега тражио да суди противно закону, очекивао је вероватно да он напише пресуду, а да судија само потпише и до свега овога, у смислу подношења разних пријава и дељења флајера по граду, је дошло зато што га је избацио из суднице, о чему постоји изјава његове записничарке ЊЊ. Тачно је само да је ББ срео два пута у животу, у септембру 2013.године када му је преко ЋЋ, архитекте, одвезао из дворишта одређену количину цигле и камена који је граду ...у поклонио да би се искористила за реновирање градских чесама, чиме се ББ бави, а све остало је конструкција од стране ББ, јер је исти захтевао да се пресуди у року од недељу дана што је немогуће, будући да је противтужбу поднео у октобру и новембру месецу 2013.године, а у време када је имао овакву врсту контакта са њим, он и није био противтужилац, већ тужени и то управо тих дана. Судија то није знао, јер га није познавао. Сутрадан ујутру када је дошао да преузме циглу и камен, дословце му је рекао да има предмет код њега и да не жели да он буде повлашћен због тог њиховог односа, што му је судија потврдио да сигурно неће бити, јер не би ни свог оца повластио да је странка у поступку, нити са оцем разговарао о својим предметима. Након подношења противтужбе, никакве више контакте није имао са ББ, стекао је утисак из ББ понашања, приликом случајних сусрета у граду када би му махао из кола или свирао, да он покушава да му се приближи, али није имао никакве сусрете са њим, да јесте сигурно да би он предложио неке доказе на те околности и искористио против њега. Након завршетка радова које му је изводила приватна фирма, односно породица „К...“ у ..., током 2009. године и радова који су завршени крајем августа 2013.године, остала је само поређена цигла на једној дрвеној палети која се налазила на бетонираном делу дворишта и мања количина камена белутка и беловодског пешчара на травнатом делу. Цигла је преостала од рушења старог објекта током 2009.године и циглу и камење је задржао јер је сматрао да ће њему да користи јер има вредност или да ће је продати или

поклонити, јер то није шут или отпад, већ има одређену вредност, то је квалитетна цигла и не може чекић да је сломи. То су биле старе цигле, а не ломљене приликом рушења. „К...“ су иза себе очистили све што је остало као последица радова. По пријему сваке тужбе, па и ове, бави се претходним испитивањем тужбе која се односи на постојање или непостојање формалних недостатака, не упушта се у то ко му је странка, већ му је само битно да ли је стварно и месно надлежан и да ли тужба има неких формалних недостатака да би се доставила на одговор, па из тих разлога и не зна ко су странке, нити о томе размишља. Тог дана када је материјал преузео је сазнао да ББе фирма има предмет код њега о чему га је обавестио записничарка, на његову иницијативу да се то провери. Додао је да никада није желео било коме било шта да прода, па ни њему, то је желео да да граду, а не лично ББ. Код њега је долазио адвокат Предраг Поповић тек када се он огласио стварно ненадлежним, испричао му је шта је њему ББ причао и да ће то огласити по новинама. Након септембра 2013.године никакве приватне контакте није имао са ББ.

Сведок ББ у свом исказу пред Дисциплинским тужиоцем, који је сниман аудио путем и о чему је састављен транскрипт, је навео да није правник и да је имао један парнични предмет који је настао зато што су власнице парцеле на којој је правио зграду затражиле део таванског простора и покренуле спор за надокнаду тих 20 и нешто квадрата, суђење је почело 15-20 дана што је њега изненадило јер то није неки парнични поступак да треба утврђивати шта, како, где, већ чиста математика, он је толико изградио, оне су добиле по уговору 10% од толико и толико квадрата 10% је њихово, ван тога је његово, изађе један судски вештак који је био, предмет је био додељен судији АА, значи један судски вештак, други судски вештак који даје исто мишљење као и први, а онда је њега позвао један његов пријатељ Ђора, грађевински инжењер, да оде до АА до судије који је судио већ 22 месеца и који неће да доноси ниједну одлуку, већ само сазива суђења и поднесци, отишао преко тог Ђоре код судије кући „видиш ово двориште ББ да ми се среди што жив ти ја, да то буде лепо, овамо-онамо“, судија му је заказао састанак у дворишту, он је отишао код судије не знајући зашто, рачунао је да је у вези спора јер никада у животу са тим човеком није имао ни „добар дан“, знају се у пролазу у граду, мали је ..., али никада није био са њим, јер је он млађи од њега. Тамо је видео да човек сређује неко двориште, које је било педантно и дотерано, али је имао страховито пуно тог шута и замолио га да му тај шут избаци. Тада је у дворишту била само његова супруга. Прихватио је, а он је њему рекао „дај очисти ми молим те, таман да ти убрзам онај спор, ово је чиста математика, овде нема шта, ти си два судска вештака имао, чиста ствар за 15 дана, месец дана биће готов спор“. Звао га је доле да му то среди у смислу узвратне помоћи са његове стране, не да му да позитивно или негативно решење, него да му убрза спор за 15 дана, месец дана „танте за шљус“. Прихватио је јер није то посао био пуно, бар једно пар тракторских приколица да то стаје, то је негде 30-так метара неког шута да се почисти који стаје у пар приколица, да се ручно товари у колица па да се то гура у камионче, пошто не може да се приђе. Отерао је са његовим људима тамо неко камионче, они су ту утоварили једну, другу, трећу, пету, оде да провери радове јер му се много дуго задржава камион а видео је само гомилицу неку малу, међутим, он је њих натерао, тј. њега кроз њих, да цело двориште очисти, па чак тамо негде

50 метара даље неко блаштиште што можда стоји 200 година ту. Није имао где, ушао је у машину, ајде почистиће и то и нема проблема и да покупи то камење и све то да покупи и почисти направио је апотеку од дворишта. Ти радови су трајали дан и по-два, пет тура камиона што вреди отприлике 1.000 евра и када је дошао да се чисто похвали као грађевинац и педантан човек, са питањем да ли се то вама свиђа господине АА, а у камиону му је стајао камен и нека цигла, он каже „јесам, него кошта ово нешто камење, можеш да уградиш то камење у оним чесмама што си донирао граду, дао си 100.000 евра“. Хтео је да падне, ништа није разумео какво бре камење да кошта, ваљда кошта оно што је он њему радио, „не бре ово камење што возиш сада одавде“, „то камење ја вама да платим, колико кошта то камење“, „па дај 150, 200, 300 евра“. Извадио је 150-200, не зна колико тачно, не жели да лицитира са цифрама. Судија га је потапшао и рекао „биће то готово за 15-20 дана, немој да се секираш“, а мислио је на судски спор да ће донети решење. Судија му није понудио паре, већ му је тражио паре за камење и добио од њега новац, а није ни он тражио од судије да плати те радове, о томе уопште није било разговора. Знао је шта је судија и шта је суд, њему су ту заробљена страховито много средства и не може да отуђи станове, јер је под спором цела зграда због тих 20-30 квадрата, што је огромна цифра, па је боље да ћути и да спусти лопту да би се то завршило и да би једноставно продао те станове и да би му фирма радила. Отишао је и пожалио се његовом адвокату и рекао му да му је узео паре и то 100-200 евра за ово, адвокат се изненадио, згрануо, експлодирао је и упалио кола и отишао у суд и предочио судији и рекао „јеси ли нормалан, јел знаш шта си урадио, ти си у поступку, а ти тераш човека да ти прави двориште, чисти двориште и још си му наплатио“, „па шта ко мени шта може“ рекао је судија њему. Њега је позвао адвокат супротне стране, а сада тек види да су АА и он и председник суда тројка која ужасно бије, ја теби ти мени и завршавамо посао и узимамо паре, а у питању је адвокат ОО. Пошто је видео да је ђаво однео шалу потражио је да се пусти продаја тих станова од судије АА, „дај молим те четири стана да продам, а два узмите ми у залог“ и он прихвати и њега ослободи, тако да оде и овери два стана да их прода, међутим, Виши суд је укинуо ту пресуду па је вратио та четири стана и морао је да поништи уговоре. Адвокат супротне стране му је рекао „уђи ББ 5.000 евра да ти завршимо посао, да завршиш то, немој да се јебаваш са оним бабама, шта ће ти“. То је рекао да да АА, није рекао коме ће дати, али да са АА заврши посао, али није рекао да ће њему дати те паре, што није прихватио, јер је све претерало сваку норму у његовој глави, па је написао једну представку председнику суда указујући да му фирма пропада због тог спора, председник га је примио реда ради, обратио се и председнику Вишег суда, а онда и осталим институцијама, на крају је отишао и код јавног тужиоца града ... и поднео кривичну пријаву. Судија га је код фризера „Шпенца“ замолио да му нешто настави да ради, а он је рекао да више неће „зато што си ми продао камен као да сам ја не знам, ми то у ... зовемо ђирекарци, они мало неписмени“, а то је превазишло дара меру, а рекао је у ствари „дај уради ми оно доле“, а ту је направио једну страшно дивну пушницу „да ми то урадиш, овамо онамо, знаш, ипак ће спор да буде сада готов, ево дођи сутра је суђење и видећеш сутра је готов спор“. Рекао је да не жели да му ради, био је повређен са тим каменом и то је за њега понижење уложити, то су турске чесме у ..., тај камен који је уложио за реконструкцију чесама ликује на његов камен и АА је то злоупотребио кварно и безобразно. Неколико дана након његовог сусрета код Шпенца, долази

суђење где судија каже да више нема позивања странака и да се дају изјаве или саслушања, да се следеће рочиште заказује за 15 дана, а тачно је да је страховито брзо заказивао рочишта, али је то мач са две оштрице, стварно је то следеће рочиште заказао у том року, а када су дошли тражио је још једног судског вештака и то трећег, што му је рекао на самом рочишту, не њему лично овако у жаргону, јер се на суђењу понаша кравата, машна и фаца, а приватно му је рекао, а он њему да одради 20, а то му је рекао код Шпенца. На задњем рочишту је дошао и каже да више није надлежан, после 9 месеци суђења и узимања такси за које је платио преко 4.000-5.000 евра, а њему је већ предочио да ће тако нешто да уради зато што није, па је повезао оних 5.000 евра, она изградња што је све одбио, е сад ћемо ми теби да покажемо. Ти радови који су изведени у дворишту АА нису праћени никаквим папиром, његова је радња СГР самостална грађевинска радња, порез плаћа паушално и није дужан да води књиге.

Приликом испитивања пред Дисциплинском комисијом сведок је додао да не може да буде прецизан у погледу датума, да не може да се сети када је поднета тужба и противтужба, а оно о чему је говорио се дешавало најмање три месеца након покретања судског поступка и већ је било суђење у јеку када га је позвао његов пријатељ ЂЂ, односно сведок ЂЂ и питао га да ли може судији да нешто уради грађевински у његовом дворишту, што је он прихватио. Сигуран је да је тада било лепо време, значи новембар – децембар 2013.године. Са леве стране тог заједничког дворишта судијиног се налази породична кућа судије, са десне стране су куће других власника, дели их калдрма, а испод те куће са леве стране на 30-50 метара се налазе помоћни објекти и један орах где се налазио хаос који је остао после неког сређивања од старе куће. Дакле, у простору од 30-50 метара од куће до дрвета је био шут, лом, камен, цигла, малтер, песак, потпуни хаос, грађевински шут од претходних радова које он није изводио. Судија му је рекао да то однесе и очисти, а нису разговарали о цени његовог рада, већ му је судија рекао пре него што му је било шта показао у дворишту и без разговора о свим радовима да је то једноставан спор, да је ствар математичка и да је довољан један вештак и да ће се спор решити. Разговор се односио на тај предмет где је био и тужени и противтужилац. Када је дошао у двориште сведок је први почео разговор о предмету, а разлог за то је било што му је блокирана имовина око 200.000 евра и питао је када ће предмет да се оконча, јер је црнотравац, па је његов циљ да се предмет што пре заврши и заклео је судију у децу да не иде у његов корист, нити у њихову, већ само да суди по закону, а судија је одговорио „не секирај се, ово завршавамо на једном рочишту, ако ми затреба тражићу судског вештака, али не треба“. Након тога су ушли у двориште, показао му је шта треба да се уради, грађевински речено то је сређивање дворишта после неких грађевинских радова, радове је почео одмах сутра ујутру и на крају тог првог дана, када су његови радници чистили двориште и већ завршили, у камиону је стајао материјал који је требао да се баци, позвонио је на врата код судије и отворила му је његова супруга са којом ништа није разговарао, судија је изашао напоље и он га је питао да ли је задовољан радовима, судија је рекао да је презадовољан, а онда га је питао шта са овим, мислећи на камење, рекао је шта са тим, бацићу га у Мораву, а он је рекао „то нешто кошта“, тада сам га питао колико, иако је био пренеражен таквим његовим држањем, јер ни њему није рекао за вредност радова, а то је око 1.000

евра, а он је рекао „колико даш, питај пошто је цигла па упола цене“, извадио је и дао 150 или 200 евра, нашта је судија рекао „зар само оволико“. Тада је возачу наредио да то не вози у Мораву, где се то баца, него да искипује у плац и баш је тада рекао нека стоји, затребаће му, а то стоји и данас тамо. Са рестаурирањем чесми је завршио око 5 месеци или годину дана раније и тај материјал му није био потребан. Када је овај шут одвезао на плац то је била чиста интуиција, јер су се пре тога многа суђења одлагала и само су се неки поднесци достављали и плаћале таксе, а супротна страна ништа није платила. Није имао неку злу намеру везано за тај грађевински материјал, када је одлучио да остави на плацу, више је интуитивно одреаговао да се то не баци, већ да се одвезе на плац. Цело ово дешавање са чишћењем дворишта се дешава после те привремене мере коју је судија прихватио, а његова противтужба и доношење те привремене мере су биле близу временски, то може да објасни адвокат. Поново је појаснио да је судију срео једном испред фризерског салона „Шпенац“ где се шиша и питао га је када ће да заврши спор, одговорио је оштрим тоном, судија није хтео ни да га погледа, само је прошао поред њега. После тога је отишао код судије у судницу и он га је избацио напоље, било је то непосредно пре него што је поднео кривичну пријаву јавном тужиоцу, фебруар или март, после Нове године. Додао је да је заборавио да каже да је било разговора том приликом када га је срео испред фризерског салона „Шпенац“ и да је на његово питање када ће да му заврши спор, судија рекао „ти мени ону пушницу“, нашта је сведок рекао „зар да опет платим“ и онда се померио. Кад боље размисли два пута се срео са судијом испред тог фризерског салона, једном је било када је рекао да га судија није ни видео, а други пут му је ово рекао. Ниједног тренутка није очекивао корист зато што је судији извео те радове, а камоли да добије спор, само је људски тражио да убрза спор, да му не стоје паре јер не може да отуђи станове, а судија му је обећао убрзање поступка, само се о томе радило. Није очекивао да ће судија да му плати ове радове, нити је то од њега тражио, судија га није ни питао колико кошта, нити је понудио новац за радове, већ га је питао колико кошта његов камен. Радницима је само пренео оно што се договорио са судијом. Није било очевидаца овог разговора који се водио пред фризерским салоном „Шпенац“, али је о томе обавестио све које је могао и приватно и професионално и градоначелника и министарство.

Сведок ГГ у свом исказу код Дисциплинског тужиоца је навео да је заступао фирму „В...“, у коме постоји уговор о заједничкој градњи између ББ и тужиља у спору, обављена су два вештачења пре судског поступка, једно вештачење у судском поступку, објекат је био укупне површине 2.300 квадрата и он је тужиљама дао неких 20 квадрата, противтужба је поднета у октобру, а друга противтужба не зна када. За контакт личне природе између судије и власника фирме ББ је сазнао неколико дана пре доношења првог решења којим се судија оглашава стварно ненадлежним, јер му је то сам ББ рекао, наводећи да га је судија звао да обави одређене радове, да изнесе неки шут и лом, да је он то урадио, спомињао је неки новац да је платио судији, адвокат је био запрепашћен да се уопште такве радње изводе, али није желео да се упушта у те послове, јер је раније био судија, а дуго је у адвокатури. Са судијом АА у вези тога није контактирао до првог суђења, односно то је датум доношења првог решења о оглашавању стварне ненадлежности, јер после тог суђења јесте отишао у судницу, а о судији као човеку

има изванредно мишљење, хтео је да убрза поступак да би предмет што пре отишао у Виши суд, и тада му је рекао да је настао проблем око тога и молио га да то пресуди јер је видео да ће ствар добити неке друге димензије и саопштио му да му је ББ помињао неки камен и циглу, а судија ништа није одговарао и није имао никакав коментар на то. Када је донето прво решење којим се Основни суд у ... оглашава стварно ненадлежним одржана је расправа где су биле присутне странке и ББ је ставио неки папир на судски пулт, а судија га је одмах поцепао или га је узео, а у питању су биле фотографије, а ББ је у том тренутку био љут што се видело. Он лично је молио колегу који заступа супротну страну да се састану и реше спор договорно, долазиле су и тужиље, као и ББ, али договор није постигнут, а сам сведок је иницијатор одржавања тог састанка, говорило се о новцу, али у смислу решавања предмета спора, а није се помињао судија.

У свом исказу на рочишту за дисциплинску расправу је додао да се ради о етичким питањима и није хтео да се упушта у односе између ББ и судије, да није први почео никакав разговор са судијом везано за саопштења која је имао од ББ, али зна да је једном приликом у судници сам АА почео да говори у смислу да ту нема никаквих неправилности, а то је било када је други пут донео решење којим се огласио стварно ненадлежним или између доношења првог и другог решења о ненадлежности. ББ му је рекао да је извозио неке цигле и неки лом судији 4-5 приколица, да је дао паре судији за тај камен, а да ће он то да искористи за реновирање чесми, а то му је причао знатно касније у односу на подношење тужбе и противтужбе. Било је неколико рочишта, два или три вештачења.

Сведок ВВ у свом исказу пред Дисциплинским тужиоцем је навео да ради као магационер у СГР „В...“, да га је ујутру позвао газда да пошаљу камион и два радника и шофера у Цара Лазара улицу и да треба да се очисти тај шут тамо шта има и да се не галами, не зна када је то тачно било, радили су два непуне дана, посао се састојао од шута, неког камена, нека прегорела цигла што је све било у дворишту испод трема, радници су чистили ручно 5 – 6 тура су направили, то није имало никакву вредност, а сигурно је пет тура било, ишао је и обилазио 2 – 3 пута раднике да не би галамили и никога није другог видео у дворишту. АА је ваљда рекао његовом газди да се то баци, ББ је то складирао доле на њиховом плацу да стоји и дан данас вредност тих радова је око 700 евра, газда му је једном рекао да је платио око 200 евра АА за то са речима „уместо да он плати мени ја сам платио њему“. У свом исказу на рочишту за дисциплинску расправу је навео да је у току тог дана дошао два пута да их обиђе и затицао је раднике да раде, да није сигуран да ли су радови извођени и следећег дана, мисли да јесу, радили су 4 – 5 сати, извезли су по две туре ситне цигле и камена, било је неког лишћа и земље и све је то одвезено на сметлиште где терају такву врсту материјала, а ситна цигла и камен се и сада налазе на стоваришту. Радници су колицима преносили циглу у камион и изручивали, није обраћао пажњу на то киповали су је и када се искипује она мора да се поломи ако претходно није била поломљена. У дворишту је био један орах, а испод тог ораха су били цигла и камен, а цигла јесте била пакована. Задржао се око сат времена у дворишту, а после тога је једно два – три пута навраћао. Није видео да су радници циглу додавали један другом, они су њему причали да су колицима преносили, а што и није видео већ је видео и лишће и земљу и да они то чисте

лопатама и убацују у колица, а мисли да су прво извезли земљу и шут, а за њега је шут лишће, земља и неки шпорети, неке старе ствари. Газда је први отишао, он је остао са радницима, а не зна да ли се судија дуже задржавао, док је био ту радници нису ни стили да напуне камион, а када се вратио видео је да нешто товаре. ББ му је рекао пред судијом шта треба да уради када је стигао, остали радници носе униформу, а не сећа се шта су тога дана носили, можда мајице. Судија са њим није имао никакву комуникацију тог дана.

Сведок КК у свом исказу на рочишту за дисциплинску расправу је навео да је ББ власник СЗР „В...“ и да је његов шеф ВВ звани М., да га је једног дана позвао директор ПП и рекао му да иду на нов задатак да очисте двориште, рекао је улицу и број, РР је возио мали камион носивости 2- 3 метра кубна, пошао је заједно са ДД, шеф их је обилазио 2 – 3 пута, прво су залутали, а ББ и шеф су их чекали код судије. У дворишту су на палети биле поређане цигле, товарили су је тако што су бацали један другом и извезли су тако два пуна камиона цигле, камење је било на земљи на гомили у близини ораха позади куће, где је исто двориште али није сређено баш толико било је пуно лишћа од ораха које су товарили на колица, па на фосну и у камион и укупно су извезли 4 – 5 тура. Било је то у новембру, после славе „Света Петка“, имао је на себи радно одело, мајицу, а радио је само један дан. Са судијом није имао никакву комуникацију у дворишту. Цигле су ређали у камион и нису је бацали него су је додавали из руке у руку, остао је у дворишту да обрише метлом тако да не зна како су они истоварили циглу, а тог дана су добили кафу од судијине супруге и то пре истека радног времена које траје до 4 – 5 сати.

Сведок ДД у свом исказу пред Дисциплинском комисијом је навео да је критичном приликом радио у фирми „В...“, да сада није у најбољим односима са власником те фирме, али то није разлог зашто је престао тамо да ради, било је топло време и носио је мајицу са кратким рукавима али не може да се изјасни који је месец у питању, позвали су их из фирме и рекли да треба да раде код неког судије, пре тога није познавао судију, кренули су КК, возач РР и он, промашили су кући и тамо затекли газду и судију. Газда им је рекао да треба да натоваре циглу и камење и да отерају код њих на плац где се иначе одвози сав отпадни материјал фирме „В...“ и да почисте што буду испрљали. Не сећа се да ли су РР или КК паковали те цигле у камион, углавном ређали су их на палете у камион, а камење се налазило испод једног ораха дубоко у дворишту које су такође товарили у камион, цигле су додавали из руке у руку, заједно са возачем је истоварио ове цигле и камење, виљушкар је истоварио палете на коме су се налазиле цигле и оне су остале на плацу, а камен су искиповали на плацу. Можда су превезли две или три туре, та задња тура је била лишће и камен, а пре тога су биле две туре, радно време је било од 7 до 17 часова, па чак и да су завршили раније не би смели да оду раније јер би имали проблема са газдом, једино возач камиона иде раније. Радили су тај један дан и нису долазили сутра дан. У тој цигли коју су утоварили било је и поломљених и оштећених комада, тако да не зна за шта је могла да се употреби, можда је било око 150 до 200 комада цигле од прилике за једну мању палету, а камен није могао ни за шта да се употреби. Учествовао је у реновирању преосталих јавних чесми које је обављала фирма „В...“ сем у реновирању једне од њих, по њему овај материјал није могао да се употреби за реновирање чесме, а не зна да ли

је могао за градњу чесме, а не може да се сети да ли је реновирање чесме било пре или после одвожења цигли и камена, било је то неко слично време што се тиче временских услова јер су ујутру долазили у дуксу, а касније су облачили кратке рукаве. У дворишту није било никаквог шута, отпада, лома, корова, већ само цигле, камен и отпало лишће испод тог ораха.

Сведок ЋЋ у свом исказу пред Дисциплинском комисијом је навео да је почетком септембра седео са колегом архитектом у улици ..., судија АА је седео са једним Кеком за суседним столом и питао га „јер би хтео да погледаш“, мислећи на његов реновирали део у дворишту, након тога је сведок отишао код њега видео је сложену опеку и камен и судија га је питао да ли зна некога коме треба тај материјал и питао га је конкретно за колегу СС, сведок му је рекао да он не може али зна ББ који се бави изградњом објеката у ... и по судијиној дозволи је ББ дао број телефона, не зна шта је било између њих даље, јер га нико више није контактирао само му је после пар дана судија рекао да је ББ одвезао тај материјал. Тог дана у дворишту није било пуно шута, ББ га никакве детаље није питао, а пошао је од тога да ББ ипак то неће да наплати, да ће да узме то јер је било и ранијих случајева да нешто превезе и он је то радио никада није наплаћивао.

Сведок ЕЕ у свом исказу пред Дисциплинском комисијом је навео да ради као секретар Основног суда у ..., често са судијом излази на кафу, током 2013. године судија је изводио радове на реновирању пушнице у коју је уградио неке старе цигле као и ВЦ у дворишту и шанк камин који је озидан, остало је неке цигле и камена и судија му је причао да му није потребан и да хоће да га поклони, чак је и њему нудио на поклон али му то није било потребно. Једног дана је седео у Закићевој улици када је наишао ЋЋ, мисли да је стајао све време, судија га је питао пошто има тај камен и циглу да ли познаје неког коме би то могао да да, није питао за одређену особу, а ЋЋ је одговорио да тренутно једини човек који то може да преузме је ББ, судија је рекао да ББ не познаје, да нема неки контакт са њим, а ЋЋ се обавезао да ће да позове и пита ББ. Лично ББ није познавао али је чуо да има грађевинску фирму, а претпоставља да је судија знао да овај има грађевинску фирму јер је то опште позната чињеница.

Сведок ЗЗ у свом исказу пред Дисциплинском комисијом је навео да је на пролеће 2014. године дошао до сазнања да је ББ незадовољан поступањем судије АА и слао је неке флајере, па је питао АА о чему се ради и он му је појаснио да му је остало од неких ранијих радова нека цигла и камен и да је желео да то некеме да и прода, па је преко ЋЋ дошао у контакт са ББ који је једног дана дошао, погледао тај материјал и узео јер му то треба за старе чесме. Није имао прилику да чује ББ страну приче. Након завршених грађевинских радова у дворишту одлазио је код судије, затекао је надстрешницу, шанк и роштиљ, тада није био завршен пулт, а видео је сложену циглу на палети, а то се дешавало током септембра месеца.

Сведок ЖЖ у свом исказу пред Дисциплинском комисијом је навео да је током 2009. године преко стамбене задруге вршио радове на надстрешници код судије и да је прошле године (2013. године) озидао ВЦ, камин и шанк, судија му је био помоћни радник, а он мајстор и то је завршио крајем августа и почетком

септембра, преостала је цигла за коју је судија рекао да је греота да се баци јер је употребљива и њоме је озидан шанк и питао њега да ли некеме треба. Док је изводио радове на зидању судија је звао ЈЈ који има трактор и помогао је да се убацује шут и исти је то одвозио. У дворишту није било никаквог шута и блата. Једном приликом у септембру месецу је свратио код судије да намести чунак и тада није било цигли на палети, нити камена поред ораха.

Сведок ЈЈ у свом исказу пред Дисциплинском комисијом је навео да су обављени одређени радови током августа и септембра 2013. године, да је виђао мајстора ... и два три физикалца, а да је он лично отерао и очистио шут који је преостао приликом зидања камина и шанка и ВЦ-а и то трактором са приколицом, јер ту камион не може да прође, а све се то дешавало почетком септембра.

Сведок ИИ у свом исказу пред Дисциплинском комисијом је навео да је после радова током 2009. године остао камен који је био у ранијем темељу и стара цигла којој је могла да се нађе нека намена, мајстор ЖЖ је судији изводио радове мањег обима на шанку и отвореном роштиљу и свраћао је током лета и јесени 2013. године да види како се ти радови одвијају, то је један узак и дугачак плац, отпадни материјал није складиштен у том ужем делу плаца где има једно дрво јер је то нелогично јер би после морао да се одатле извози и тако би се отежавао посао. Када је свратио код судије видео је само мању количину цигли и камена а у питању је иста она цигла и камен која је преостала 2009. године и која је искоришћена за шанк и роштиљ и друго што је мајстор радио. Камен није ни видео, већ само цигле које су биле испред надстрешнице.

Увидом у службену белешку Дисциплинског тужиоца Високог савета судства од 06.06.2014. године, сачињеном након извршеног увида у списе предмета Основног суда у ...у број П-.../... нови број П-.../..., између осталог се утврђује да су дана 11.09.2013. године тужиље ЉЉ и ММ поднеле Основног суду у ... тужбу против туженог СГЗР „В...“ ББ ради испуњења уговора и утврђења са предлогом за издавање привремене мере, дана 11.09.2013. године судија је издао доставну наредбу да се достави туженом на одговор, дана 13.09.2013. године је пуномоћник туженог доставио одговор на тужбу, дана 16.09.2013. године тужиље су преко пуномоћника доставиле поднесак који је експедован супротној страни, дана 26.09.2013. године, такође је достављен поднесак туженог, дана 03.10.2013. године је издата доставна наредба којом је заказано припремно рочиште за 12.11.2013. године које је одржано и донето решење да се застаје са поступком у наведеној правној ствари. Даном 20.11.2013. године тужиље су преко пуномоћника доставиле одговор на противтужбу, даном 02.12.2013. године судија је донео решење којим је одредио привремену меру предложену од стране туженог-противтужиоца ЗГР „В...“, па је противтужиоцу одобрено да слободно и неограничено располаже станом број 37, 38, 39 и 40, па је по изјављеној жалби Виши суд у ... даном 25.12.2013. године укинуо то решење, након тога је заказано припремно рочиште за 12.02.2014. године које није одржано, већ је даном 13.02.2014. године одржано припремно рочиште и одређен рочиште за главну расправу за 12.03.2014. године. Даном 05.03.2014. године је уређен и прецизиран противтужбени захтев па је на рочишту од 12.03.2014. године суд донео решење којим се оглашава стварно

ненадлежним за поступање у тој правној ствари и утврђује се надлежност Вишег суда у ... које је по жалби укинута решењем Вишег суда у ... од 12.03.2014. године и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Увидом у новинске чланке објављене у средствима јавног информисања ближе означеним у изреци решења, утврђује се да су под наведеним насловима објављени текстови искључиво према изјави ВВ, ББ чија је заједничка садржина да је судија тражио уређење дворишта како би се убрзао спор, а који чланци нису ни оспорени од стране судије против кога се води дисциплински поступак. Посебно се из чланка под насловом „...“, утврђује да је у истом цитиран део изјаве ББ да га је судија питао „ББ, а да платиш камење које си извезао? То камење кошта ако хоћеш да ти завршим спор!“. У истом чланку ББ је навео да је судији очистио двориште „јер му је обећао да ће спор окончати за месец дана“.

Читањем саопштења АК Србије, Основне АК ..., Одбор адвоката ... број 4/2014 од 2.06.2014.године се утврђује да је исто издато једногласно на седници одбора одржаној 30.05.2014.године, те да је „непримерено и недопустиво обраћање медијима, јавно изношење дисквалификација носилаца правосудних функција ван институција Уставом и законима Републике Србије, а преко новинских текстова, летака, лепљењем плаката и на друге начине у вези са судијом Основног суда у Позивамо да надлежни органи у Републици Србији, свако у оквиру своје надлежности предузму мере да се очува углед и достојанство правосудних органа, и да спрече притисак на независност рада правосудних органа“.

У овом дисциплинском предмету испитани су бројни сведоци, како на предлог Дисциплинског тужиоца, тако и на предлог судије против кога се води дисциплински поступак, па је оценом сваког исказа појединачно и у њиховој међусобној вези Дисциплинска комисија уверења да није доказано да је судија против кога се води дисциплински поступак извршио тежак дисциплински прекршај у време, место и на начин како му је то стављено на терет измењеним предлогом за вођење дисциплинског поступка, а којим је у односу на првобитни предлог у коме је као време извршења дисциплинског прекршаја наведен новембар месец 2013. године и у коме би застаревање вођења дисциплинског поступка наступило 01.11.2014. године, извршена измена предлога тако што је додато и време извршења почетком јануара 2014. године и чињенични опис је проширен на нови сусрет између судије и ББ испред фризерског салона „Шпенац“, а са следећих разлога:

Најпре, може се узети као неспорно утврђено чињенично стање у делу да је ББ, као власник СГЗР „В...“, био тужени-противтужилац у поступку који је водио судија АА, од тренутка када је примио тужбу против њега као туженог, дана 13.09.2013.године (што је потврђено и стањем у списима тог парничног предмета и евидентирано у службеној белешци Дисциплинског тужиоца). Такође, неспорно је да је ББ поменуо судији да има предмет код њега оног дана када су његови радници дошли у судијино двориште, у ком делу је исказ ББ сагласан са

изјашњењем судије против кога се води дисциплински поступак. Све остале околности критичног догађаја су спорне и морају бити предмет утврђивања.

Сведок ББ је испитан више пута пред разним државним органима везано за овај критични догађај (које изјаве нису коришћене као доказ у овом поступку), а у дисциплинском поступку пред Дисциплинским тужиоцем и Дисциплинском комисијом, оба пута његов исказ у односу на одлучне чињенице које чине биће дисциплинског прекршаја је био неодређен и променљив, контрадикторан сам себи, па и неуверљив, а посебно у погледу времена извршења дисциплинског прекршаја и осталих околности критичног догађаја, тако да је Дисциплинска комисија уверења да се исказ наведеног сведока може прихватити само у оним деловима у којима је поткрепљен исказима осталих сведока, с обзиром да овакав исказ мора бити подвргнут провери.

На околности када су, који радови и на који начин изведени у дворишту судије против кога се води дисциплински поступак, осим исказа ББ као власника СГЗР „В...“ испитани су и ВВ, као пословођа, КК и ДД, као радници који су критичном приликом радили на „сређивању дворишта“, док су се на околности које прате конкретни договор између ББ и судије против кога се води дисциплински поступак изјашњавали сведоци ЂЂ и ЕЕ. Такође, на околности колико је заиста било материјала у дворишту судије у време када је обавио разговор са ББ, у вези радова које је потребно извести у дворишту и какав је материјал у питању, испитани су као сведоци ЖЖ који је претходно изводио одређене грађевинске радове, као и ИИ, потом сведок ЈЈ, који је чистио двориште након изведених радова, као и сведок ЗЗ, колега судије против кога се води дисциплински поступак. Њихови искази су у потпуности сагласни, па се из истих утврђује да су почетком септембра били завршени радови на изградњи шанка и да је из тога преостао грађевински материјал у виду старе цигле која је била поређана на палети и камена који је стајао у дну дворишта испод ораха, док је остали шут био одвежен, тако да је двориште сређено изгледало. Радници ДД и КК су се сагласно изјаснили да никакав разговор са судијом нису водили око тога које радове треба извести, већ да им је газда – сведок ББ рекао да одвезу камен и циглу и почисте иза себе ако нешто испрљају, из сагласних исказа произилази да су циглу паковали у камион и да су ручним колицима преко „фосне“ превозили камен који се налазио испод ораха и утоваривали у камион, да су превезли две – три туре јер нису до врха пунили камион и да су све то оставили на стоваришту на коме „В...“ оставља грађевински материјал, а које исказе је Дисциплинска комисија прихватила јер су међусобно сагласни, јасни, логични и убедљиви и по оцени комисије управо сведок ДД, који више није у добрим односима са ранијим газдом и више не ради у тој фирми је дао искрен и убедљив исказ пред Дисциплинском комисијом везано за све те околности обављених радова критичног дана. Посебно се из његовог исказа утврђује да је у задњој тури превезен камен заједно са лишћем које је отпало са ораха испод кога се налазило камење, да су радили један дан, а да им је газда лично рекао да све то отерају на плац и да осим тог материјала није било никаквог другог отпадног материјала. Полазећи од тог исказа, Дисциплинска комисија није прихватила исказ сведока ВВ, с обзиром да је исти и даље запослен у СГЗР „В...“, да је био у тазбинским односима са послодавцем, а

његов исказ у супротности са исказом сведока ДД, неубудљив и контрадикторан сам себи, чиме је, по утиску Комисије, сведок настојао приказати да је више пута критичног дана долазио у судијино двориште ради контроле радника, а у суштини није пратио њихов рад јер се врло непрецизно изјашњавао о редоследу изведених радњи, врсти и количини одвеженог материјала, а све у намери како би целом догађају дао оне димензије како је то његов послодавац-сведок ББ приказао.

Нико од сведока се није могао прецизно изјаснити када се заиста критични догађај одиграо сем да је било топло време, сведок КК је навео да је у питању новембар-децембар, а да је могло бити и пре славе „Света Петка“, а сведок ЖЖ да је у септембру одвежен материјал из дворишта.

Код оваквог стања ствари нужно је са посебном пажњом оценити исказ ББ, чији је првобитни исказ сниман код Дисциплинског тужиоца, у коме је навео како је судија, у његовом одсуству, натерао његове раднике да му очисте цело двориште, да је ту било неко блатиште које стоји 200 година, а да је претходно видео малу гомилицу, да су извезли свакакав лом, шут, отпад за пет тура камиона, да су радили два дана, што све није поткрепљено исказима радника који су критичном приликом радили, па је оцена Комисије да је сведок ББ очигледно незадовољан радом судије и решењима која су касније уследила када се судија огласио стварно ненадлежним у марту месецу 2014. године, па је под утицајем тог незадовољства предимензионирао целокупан догађај и у свој исказ унео много сопствених утисака и доживљавања, те да услед тог незадовољства није способан или не жели да објективно изнесе све чињенице које су се догодиле. Везано за околности предатог новца од стране ББ судији, у ком делу нема очевидаца, ББ се такође различито изјашњавао најпре да му је судија тражио 150, 200, 300 евра, а да је он извадио 150 – 200, да не зна тачно, да би потом рекао да је судија рекао „дај колико хоћеш“ а када му је дао 150 евра да је питао „зар само толико“, што опет не упућује на искрено презентирање тог догађаја и рађа сумњу у исказ овог сведока. Ово тим пре што је у својој изјави презентираној новинару представио да је судија условио плаћање камења завршетком спора, што веродостојност његовог исказа у целини, доводи у сумњу. Надаље, сведок ББ наводи да је све испречао свом адвокату ГГ који је одмах након тога отишао и посвађао се са судијом, као и да је једном приликом имао састанак са адвокатом супротне стране где је било речи о давању 5.000 евра како би се посао завршио са АА, што не само да није потврђено исказом његовог пуномоћника, а овде испитаног сведока ГГ, већ је управо демантовано, будући да је сведок потврдио да га је ББ обавестио да је неке радове изводио и да је за то платио новац али да је то сазнао тек када се судија огласио ненадлежним, а што се тиче поменутог састанка са супротном страном, сведок га је сам иницирао ради мирног решавања спора, а не ради давања евентуалног мита или других незаконитих радњи. По оцени Комисије, ни исказ сведока ББ у делу да га је још једном приликом негде почетком јануара 2014. године судија опет питао да нешто ради, што је он одбио (а што је по утиску овог сведока био разлог да се судија после огласи ненадлежним како не би поступао у његовом предмету), не може се прихватити јер је нелогичан и неубудљив, сведок се присећао тог догађаја, различито га је приказивао и у погледу понашања судије, најпре говорећи да уопште није хтео да му се јави, а приликом другог сусрета га је питао да му уради

„оно доле“, „овамо онамо“, па је потпуно неубедљиво да уколико већ постоји затегнут однос и судија му се не јавља приликом случајних сусрета, да у следећем сусрету пита сведока да му изводи радове око пушнице и све то условљава својим поступањем у том предмету. Осим тога, бројне радове у свом дворишту судија је извео преко других лица током 2009. године, потом путем сведока ЖЖ током 2013. године, па је потпуно нелогично да би сада ангажовао и сведока ББ, поготово у тренутку када нису у неким добрим односима и очигледно је велико незадовољство ББ јер се предмет не завршава у оном року за који је он као странка сматрао да предмет треба завршити јер је свој предмет схватио као једноставан и правно неспоран, те да се одговарајућа одлука може донети у врло кратком року.

Довођењем у везу свих изведених доказа, Дисциплинска комисија је уверења да нису доказани наводи дисциплинског тужиоца да је судија захтевао од ББ да му изведе радове на сређивању дворишта куће у којој живи и да му плати износ од 150 евра за стару циглу и камење које је по његовом захтеву ископано и изнешено из дворишта уз обећање да ће за узврат убрзати поступање у предмету П-.../....

Судија против кога се води дисциплински поступак се детаљно изјашњавао са којих разлога и на који начин је дошло до контакта са ББ и да је на том сусрету када их је спојио ЂЂ (што потврђује и ББ), исти судији рекао да има код њега предмет али да од њега не тражи ништа сем да се суди по закону. Сведок ЂЂ је потврдио са којих разлога је довео у контакт ББ и судију против кога се води дисциплински поступак, а то је давање цигле и камена који је судија поседовао, а који за њега имају неку вредност јер их је очигледно као старе употребио за реновирање неких својих објеката у дворишту, ради уграђивања при реновирању јавних чесми, јер се једино ББ тиме бавио у Сведок ГГ је у свом исказу пред Дисциплинском комисијом потврдио да му је ББ рекао да ће тај камен да искористи за реновирање чесме, чиме се поткрепљује изјашњење судије. С обзиром на овај мотив који је судија имао приликом ступања у контакт са ББ, у ком делу је изјашњење судије поткрепљено исказима ових сведока (али и исказима других сведока ЖЖ и ЕЕ) не могу се прихватити као доказани наводи из предлога за вођење дисциплинског поступка да је до комплетног односа и сусрета између ББ и судије дошло како би он убрзао поступак у том предмету у коме је ББ странка, већ је све плод очекивања ББ, као странке, да ће имати неке користи од тога што је имао контакт са судијом против кога се води дисциплински поступак и што је из његовог дворишта заиста истерао камен и циглу.

По оцени Дисциплинске комисије, стоји пропуст судије против кога се води дисциплински поступак што није отказао било какву врсту посла са ББ бар у тренутку када је сазнао да је он странка у поступку који води, чиме би спречио сваку даљу могућност настанка проблема и очекивања странке да исходује неку повољност за себе у судском предмету, из неког односа ван суда који има са судијом, међутим, то по оцени Комисије није довољно за дисциплинску одговорност судије, јер је за дисциплински прекршај, поготово тежак дисциплински прекршај, на начин како је стављен на терет судији против кога се води дисциплински поступак и који за последицу има покретање поступка за

разрешење судије, односно губитка судијске функције и угледа, потребно да се поступа са пуном свешћу да се судија упушта у непримерене односе са странком супротно етичком кодексу, да управо то хоће или на то пристаје, а што у конкретном случају није доказано. Судија је олако прихватио предлог свог познаника ЂЂ да ББ преузме циглу и камен како би тај материјал искористио за рестаурирање јавних чесми, па и у тренутку када је сазнао да је исти странка у предмету у коме суди, олако држећи да никакве последице неће наступити.

Такође, стоји чињеница да је критични догађај заиста изазвао велику пажњу јавности у средствима информисања која је негативно извештавала о овој појави и довела то тешког нарушавања угледа и поверења јавности у судство. Међутим, не треба изгубити из вида да су све вести засноване на изјави једне стране, да су те изјаве у неким деловима супротне исказу које је дао као сведок у дисциплинском поступку, да друга страна у поступку није давала изјаве, а не може важити као истинита и необорива претпоставка да оно што је написано у средствима јавног информисања у себи садржи тачну информацију. Осим тога, Адвокатска комора као представник стручне јавности је осудила такво обраћање медијима налазећи да се тиме прави притисак на независност рада правосудних органа, које писано саопштење, као званичан акт, је Дисциплинска комисија у потпуности прихватила.

По оцени Дисциплинске комисије, када се има у виду исказ сведока ББ, који је непрецизан, нејасан, неуверљив и демантован бројним доказима, може се закључити да се ради о односу судије и странке која није задовољна поступањем суда јер до целог овог поступка, подношења притужби, дисциплинске пријаве и разних пријава других државним органима је дошло тек када се судија огласио стварно ненадлежним за поступање по поднетој противтужби, а то је било у марту 2014. године, из чега се јасно закључује да је сведок имао одређених очекивања у овом предмету, што је и сам признао, наводећи да ту није било спорних питања и да је ствар једноставно решити, да није било потребе да се плаћа толико такси и да се ангажује толико вештака са инсинуацијом да је чак требало дати додатни новац који би био од утицаја на судију АА да заврши поступак, а што је у потпуности демантовано исказом адвоката ГГ који је пуномоћник сведока ББ у том предмету.

Код оваквог стања ствари, полазећи од тога да се нико не може огласити одговорним, поготово са овако тешком последицом, уколико са извесношћу нису доказани сви субјективни и објективни елементи дисциплинског прекршаја, Дисциплинска комисија налази да су наводи Дисциплинског тужиоца остали на нивоу сумње да се критични догађај десио у време, месту и на начин како је то Дисциплински тужилац у измењеном предлогу за вођење дисциплинског поступка описао али да конкретних, чврстих и необоривих доказа у том правцу није било, па је једино могућа одлука да се одбије предлог за вођење дисциплинског поступка због недостатка доказа да је извршен дисциплински прекршај који је судији стављен на терет.

Са напред наведених разлога, а на основу члана 26. став 2. тачка 1. Правилника о дисциплинском поступку и дисциплинској одговорности судија, одлучено је као у изреци.

**Председник Дисциплинске комисије
Високог савета судства**

**С у д и ј а
Милевка Миленковић**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења Дисциплинске комисије може се изјавити жалба Високом савету судства у року од 8 дана од дана пријема отправка решења.